

§ 4.

Kommer den, der er dømt til Frihedsstraf, hvis Fuldbyrkelse er udsat, inden tre Aar efter den endelige Doms Afsigelse under strafferetlig Forfølgning for nogen anden før den betingede Straffedom begaaet strafbar Handling, for hvilken en Frihedsstraf bliver at idømme, hvis Fuldbyrkelse ikke findes at burde udsættes, fastsættes en ny for begge Forbrydelser fælles Straf, jfr. almindelig borgerlig Straffelov §§ 62 og 64.

Er Straffen for begge eller for den ene af Forbrydelserne Bøder, blive det at afgøre efter samtlige Omstændigheder, om den udsatte Strafs Fuldbyrkelse nu skal finde Sted.

§ 5.

Kommer den udsatte Straf ikke til Fuldbyrkelse, betragtes den som udstaaet ved Dommens Afsigelse. En betinget Straffedom skal i ingen Henseende være til Hindrer for Udøvelsen af borgerlige eller offentlige Rettigheder.

§ 6.

Ved Forkyndelsen af en Dom, hvori Udsættelse med Straffens Fuldbyrkelse er bestemt, overleveres der Domfældte et Aftryk af samtlige foranstaaende Regler.